

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. birželio 2 d. Nr. 21RE3-110 (AG3-75/23-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė) ir Ramintos Ramanauskienės (pranešėja),

sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei,

dalyvaujant pareiškėjui X. Y.,

atsakovės Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovei G. P.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl administracinio sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

X. Y. (toliau – ir pareiškėjas) 2025 m. balandžio 24 d. pateikė Lietuvos administracinių ginčų komisijai (toliau – ir LAGK) skundą „Dėl Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos priemonių organizavimo departamento priemonių organizavimo 1-ojo skyriaus paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – atsakovė arba Tarnyba) Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 1-ojo skyriaus (toliau – ir POS) 2025 m. balandžio 9 d. raštą Nr. SD-1950 „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (toliau – Sprendimas), įpareigoti instituciją per LAGK nustatytą terminą atlikti pakartotinį pareiškėjo paraiškos Nr. PAK(19.2)-269 (toliau – Paraiška) įvertinimą pagal nustatytus kriterijus ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą bei inicijuoti tolimesnes teisės aktuose numatytas procedūras skiriamai paramai gauti.

Skunde nurodoma, kad pareiškėjas 2025 m. balandžio 9 d. gavo Sprendimą, kuriuo jis informuotas, jog įvertinus Paraišką pagal kriterijus, kurie įtvirtinti Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos apraše, patvirtintame Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ADRPP taikymo aprašas), Paraiška atmetama, jai nesurinkus privalomų 35 balų. Paraiškos vertinimas pateikiamas prie Sprendimo pridėtame dokumente „Paramos verslui kurti paraiškos kokybės vertinimo pagal nustatytus kriterijus 42 priedas“ (toliau – ir Sprendimo priedas).

Pareiškėjas pažymi, kad jis nesutinka su Sprendimo priedo pirmo kriterijaus „Paraiškos teikėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitiktis steigiamai darbo vietai“ vertinimu. Atkartodamas atsakovės vertinimo argumentaciją dėl minėto kriterijaus, nurodo, kad atsakovė už kriterijų skyrė 0 balų iš galimų 10.

Pareiškėjas teigia, kad kartu su Paraiška pateikė UAB „ARV-AUTO“ 2013 m. rugpjūčio 20 d. išduotą kvalifikacijos pažymėjimą, kuriuo pareiškėjui suteikta vairuotojo pradinė profesinė kvalifikacija vežti krovinius komerciniais tikslais, o taip pat ir profesinio mokymo, kompetencijų įvertinimo ir vairuotojo pažymėjimus.

Pasak pareiškėjo, atsakovė nesutinka, kad pareiškėjo įgyta kvalifikacija yra susijusi su steigiamą darbo vieta; atkartoja Sprendimo argumentaciją minėtu aspektu – „Jūsų turima kvalifikacija – motorinių transporto priemonių kroviniams vežti (C, C1, CE, C1E kategorijos) yra taikoma krovinių vežimo srityje valdyti sunkiasvores transporto priemonės. Teisė vairuoti C, C1, CE, C1E kategorijų transporto priemonės – tai reiškia: C – sunkvežimiai virš 3,5 t (su priekaba iki 750 kg), C1 – mažesni sunkvežimiai (nuo 3,5 iki 7,5 t), CE – C kategorijos transporto priemonės su didesne priekaba, C1E – C1 kategorijos transporto priemonės su priekaba, kai bendras svoris viršija tam tikrą ribą. Jūs steigiate lengvojo automobilio vairuotojo darbo vietą ir norima įsigyti darbo priemonė yra lengvasis automobilis (elektromobilis), todėl turima kvalifikacija niekaip nėra susijusi su steigiamą darbo vieta ir norima įsigyti darbo priemone – elektromobiliu“.

Pareiškėjas pabrėžia, kad jo steigiamą darbo vieta – kita pašto ir pasiuntinių (kurjerių) veikla, lengvojo automobilio vairuotojas, t. y. veikla, kuri yra skirta krovinių, siuntų pervežimo paslaugoms teikti. Pareiškėjas turi kvalifikaciją vežti krovinius motorinėmis transporto priemonėmis. Cituoja Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKĮ) 2 straipsnio 36 dalyje pateiktą motorinės transporto priemonės apibrėžimą. Iš pateiktos sąvokos turinio daro išvadą, kad motorinė transporto priemonė apima tiek lengvasias, tiek sunkiasvores transporto priemonės, todėl turima kvalifikacija visiškai atitinka steigiamą darbo vietą, nes paramos prašoma būtent pervežimo paslaugoms motorine transporto priemone teikti.

Kaip teigia pareiškėjas, jo įgyta kvalifikacija, suteikianti teisę vežti krovinius vairuojant C, C1, CE, C1E kategorijos transporto priemonės, apima ir žemesnes kategorijas, tokias kaip B1, B, BE, todėl atsakovė neteisingai interpretuoja, kad aukštesnė turima kvalifikacija neapima ir neatitinka steigiamos darbo vietos, kurioje yra pakankama ir žemesnė kvalifikacija, t. y. pareiškėjo turima kvalifikacija apima teisę bei gebėjimus vežti krovinius ir B kategorijos transporto priemone, nes tokios kvalifikacijos įgijimas, neturint B kategorijos vairuotojo pažymėjimo ir negebant vairuoti B kategorijos transporto priemonės, yra negalimas. Pareiškėjo vertinimu, jo argumentus patvirtina ir SEAKĮ 23 straipsnio 4 dalies 5 punktas. Neturint teisės ir gebėjimų vairuoti B kategorijos transporto priemonės, būtų negalima įgyti kvalifikacijos, kuri patvirtinta pareiškėjui išduotu UAB „ARV-AUTO“ 2013 m. rugpjūčio 20 d. pažymėjimu.

Pareiškėjo manymu, atsakovė nepagrįstai siaurai vertina pareiškėjo pateiktus kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, t. y. Sprendime nurodo „<...> kvalifikacija niekaip nėra susijusi su steigiamą darbo vieta ir norima įsigyti darbo priemone <...>“, nors, kaip teigia pareiškėjas, tiek steigiamą darbo vieta, tiek įgyta kvalifikacija „yra apie tą patį“ – krovinių/siuntų vežimą motorinėmis transporto priemonėmis. Tai, kad pareiškėjas turi aukštesnę kvalifikaciją ir be B kategorijos transporto priemonių gali krovinius/siuntas vežti C, C1, CE, C1E kategorijų transporto priemonėmis, negali būti laikoma kaip netinkama kvalifikacija ir (ar) nesusijusia su steigiamą darbo vieta.

Pareiškėjas papildomai pažymi, kad prie UAB „ARV-AUTO“ 2013 m. rugpjūčio 20 d. išduoto kvalifikacijos pažymėjimo pridėtame kompetencijų įvertinimo pažymėjime yra išvardintos pareiškėjo įgytos kompetencijos, kurios yra susietos ne išimtinai su tam tikrų kategorijų transporto priemonėmis (kaip pvz.: C1, C ar kt. kategorijų), bet bendrai įgyjamos transporto priemonių eksploatavimui ir (ar) krovinių vežimui, nepaisant to, kokios kategorijos transporto priemonė vairuojama. Taip pat remiasi SEAKĮ 2 straipsnio 74 dalyje pateiktu transporto priemonės apibrėžimu ir tvirtina, kad pareiškėjo įgyta kvalifikacija tinkama ir siuntų vežimui B kategorijos transporto priemone ir yra neabejotinai susijusi su steigiamą darbo vieta.

Pareiškėjas pastebi, kad „atsakovės suformuotose kriterijuose“ nėra tiksliai apibrėžta, kas yra laikoma atitiktimi steigiamai darbo vietai, todėl, anot pareiškėjo, kriterijų „Paraiškos teikėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitiktis steigiamai darbo vietai“ reikėtų suprasti ir aiškinti Paraiškos kontekste, t. y. vertinant tai, kokia faktiškai darbo vieta yra steigiamą ir kokias paslaugas įkurtoje darbo vietoje planuojama teikti ir (ar) funkcijas atlikti. Pažymi, kad Lietuvos profesijų

klasifikatoriaus (toliau – LPK) pateiktame aprašyme (profesijos kodas 832203) nurodyta, kad lengvojo automobilio vairuotojo pagrindinės užduotys apima ne tik automobilio vairavimą, bet ir kitas funkcijas: a) laikosi saugaus eismo taisyklių, įvertina eismo sąlygas ir kelio dangos būklę; b) veža keleivius arba krovinius į reikiamą vietą pagal klientų pageidavimus; c) prižiūri automobilių ir laikosi techninės priežiūros atlikimo tvarkos bei atlieka nesudėtingą remontą ir kita. Pareiškėjo vertinimu, atitiktis steigiamai darbo vietai turėtų būti vertinama pagal darbo vietai keliamus reikalavimus ir tokiai darbo vietai būdingas kompetencijas, kurios, šiuo konkrečiu atveju visiškai atitinka turimą kvalifikaciją.

Apibendrinamas pareiškėjas teigia, kad jo įgyta kvalifikacija atitinka steigiamą darbo vietą, atsakovė nepagrįstai neskyrė numatytų 10 balų už Sprendimo priedo 1 kriterijų, kas iš esmės būtų nulėmę kitokį galutinį vertinimo rezultata, t. y. atmesta Paraiška būtų pripažinta tinkama.

Atsakovė atsiliepimu nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė atsiliepime trumpai pateikia ginčo faktines aplinkybes. Nurodo, kad 2025 m. vasario 3 d. pareiškėjas per administracinių ir viešųjų paslaugų portalą „Elektroniniai valdžios vartai“, Tarnybai pateikė Paramos verslui kurti paraišką subsidijai gauti (registracijos Nr. PAK(19.2)-269), registracijos data – 2025 m. vasario 4 d., minėta, Paraiška) su priedais. POS, atlikęs Paraiškos ir jos priedų vertinimą, nustatė, jog Paraiška atitinka nustatytus atitikties vertinimo kriterijus. POS, Paraišką įvertinęs balais, nustatė, jog Paraiška surinko 25 balus. 2025 m. balandžio 9 d. skundžiamu Sprendimu pareiškėjas buvo informuotas, jog Paraiška atmesta, kadangi ji nesurinko reikiamo 35 balų skaičiaus.

Atsakovė išvardina ginčui aktualų teisinį reglamentavimą, t. y. paaiškina, kad paramos verslui kurti priemonė (toliau – PVK) organizuojama Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme (toliau – Įstatymas) nustatyta tvarka, o PVK paraiškų pateikimo, nagrinėjimo ir vertinimo tvarka yra nustatyta Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. A1-348 „Dėl Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Užimtumo rėmimo aprašas) ir Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos apraše, patvirtintame Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (minėta, ADRPP taikymo aprašas).

Atsakovės teigimu, pareiškėjo Paraiška buvo atmesta teisėtai ir pagrįstai.

Cituoja Priemonių taikymo aprašo 202 ir 202.1 punktus dėl paraiškų vertinimo tvarkos ir informavimo apie paraiškos atmetimą tvarkos. Teigia, kad įvertinus nurodytą teisinį reglamentavimą, akivaizdu, jog PVK paraiškos formai ir turiniui yra nustatyti imperatyvūs reikalavimai.

Atsakovės tvirtinimu, Tarnyba įvykdė visus aukščiau paminėtų teisės aktų reikalavimus, priimdama skundžiamą Sprendimą vadovavosi ADRPP taikymo apraše 202.1 papunkčiu, aiškiai, išsamiai ir tiksliai nurodė, kad Paraiška surinko 25 balus, tačiau nesurinko 35 balų (ADRPP taikymo aprašo 202 punktas, 202.1 papunktis, Užimtumo rėmimo aprašo 64 punktas). Paraišką įvertinus mažiau nei 35 balais pagal ADRPP taikymo aprašo 42 priede nustatytus kokybės vertinimo kriterijus numatyta teisinė pasekmė – paraiška atmetama.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas ginčija ir nesutinka su vertinimo balais už vieną kriterijų – „Paraiškos teikėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitiktis steigiamai darbo vietai“ (ADRPP taikymo aprašo 42 priedo 1 punktas), atsakovė toliau nurodo tik tas aplinkybes ir argumentus, kurie, jos manymu, aktualūs minėtam vertinimo kriterijui.

Pasisakydama dėl ADRPP taikymo aprašo 42 priedo 1 punkto vertinimo kriterijaus – pareiškėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitikties steigiamai darbo vietai, pirmiausiai pažymi, kad PVK paraiškos teikėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitiktis steigiamai darbo vietai įvertinama išanalizavus Paraiškoje esančius duomenis ir prie Paraiškos pateiktus dokumentus. Nurodo, kad iš pateiktos Paraiškos matyti, jog pareiškėjas planavo sau steigti lengvojo automobilio vairuotojo (LPK kodas – 832203) darbo vietą, norima įsigyti darbo priemonė – lengvasis automobilis (elektromobilis). Pareiškėjas prie grafos „Kvalifikacija (įgytas išsilavinimas)“ nurodė

informaciją – „Vairuotojo pažymėjimas su AM, B1, B kategorijomis nuo 2004-04-02; su C1, C, C1E, CE kategorijomis nuo 2015-05-28. Pažymėjimo numeris: [duomenys neskelbtini]. Lietuvos vairuotojų rengimo įstaigų asociacija, 2013 m. rugpjūčio 20 d., Motorinių transporto priemonių pradinė profesinė kvalifikacija (C1, C, C1E, CE kategorijos). UAB „ARV-AUTO“, 2013 m. rugpjūčio 20 d., Lietuvos kvalifikacijų sandaros III lygis, Europos kvalifikacijos sąrangos 3 lygis.“ Prie Paraiškos pateikė VĮ Regitra išduotą vairuotojo pažymėjimą Nr. [duomenys neskelbtini], iš kurio matyti, kad pareiškėjas turi teisę vairuoti transporto priemones ir jam yra suteiktos AM, B1, B, C, C1, C1E, CE kategorijos; taip pat UAB „ARV-AUTO“ išduotą 2013 m. rugpjūčio 20 d. profesinio mokymo pažymėjimą Nr. [duomenys neskelbtini], iš kurio matyti, jog pareiškėjas baigė 4 savaitių trukmės motorinių transporto priemonių kroviniams vežti vairuotojų mokymo programą pradinei profesinei kvalifikacijai įgyti skubos tvarka; bei UAB „ARV-AUTO“ išduotą 2013 m. rugpjūčio 20 d. kvalifikacijos pažymėjimą S Nr. [duomenys neskelbtini], iš kurio matyti, kad suteikta vairuotojo pradinė profesinė kvalifikacija vežti krovinius komerciniais tikslais; taip pat pridėtas Lietuvos vairuotojų rengimo įstaigų asociacijos išduotas 2013 m. rugpjūčio 20 d. kompetencijų įvertinimo pažymėjimas V Nr. [duomenys neskelbtini].

Atsakovė teigia, kad ADRPP taikymo aprašo 42 priedo 1 punkte nustatytas kriterijus paaiškina, kas laikytina asmens kvalifikacija, už kurią gali būti skiriami balai. Atsakovė tvirtina, kad asmens kvalifikacija – tai asmens įgytas išsilavinimas.

Pateikia ginčui aktualių sąvokų apibrėžimus, nurodytus teisės aktuose. Pirmiausiai cituoja Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo (toliau – ŠĮ) 2 straipsnio 4 dalį dėl termino „išsilavinimas“ – Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažįstama asmens tam tikro lygio branda, kompetencija, kvalifikacija. Nurodo, kad pagal minėto straipsnio 8 dalį „kvalifikacija – Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažįstama asmens turimų kompetencijų arba profesinės patirties ir turimų kompetencijų, reikalingų tam tikrai veiklai, visuma“, o pagal 7 dalį – „kompetencija – gebėjimas atlikti tam tikrą veiklą, remiantis įgytų žinių, mokėjimų, įgūdžių, vertybinių nuostatų visuma“. Nurodo, kad pagal minėto įstatymo 39 straipsnio 3 dalį „kvalifikacijos ir mokymosi pasiekimus įteisinančių dokumentų, patvirtinančių profesinio mokymo programų baigimą, kompetencijų įvertinimą, kvalifikacijos suteikimą, išdavimą nustato Profesinio mokymo įstatymas“, o „mokymosi pasiekimus įteisinančių dokumentų, patvirtinančių aukštojo mokslo studijų programų baigimą, aukštojo išsilavinimo, aukštojo mokslo kvalifikacijos suteikimą, išdavimą nustato Mokslo ir studijų įstatymas“ (ŠĮ 39 straipsnio 4 dalis). Tai pat nurodo, kad ŠĮ 39¹ straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad „Asmeniui kvalifikaciją (ar jos dalį) suteikia profesinio mokymo teikėjas arba aukštoji mokykla, gavę kompetencijų įvertinimo rezultatus“. Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo (toliau – MSI) 58 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad „asmenims, baigusiems trumposios pakopos studijas, išduodamas įgytą kvalifikaciją patvirtinantis diplomą. Asmenims, baigusiems koleginių studijų pirmosios pakopos programą, išduodamas profesinio bakalauro diplomą ir diplomo priedėlis. Asmenims, baigusiems pirmosios pakopos universitetinių studijų programą, išduodamas bakalauro diplomą ir diplomo priedėlis“ (Mokslo ir studijų įstatymo 58 straipsnio 4 dalis).

Atsakovė taip pat nurodo kvalifikacijos ir mokymosi pasiekimų dokumentus, nurodytus Lietuvos profesinio mokymo įstatymo (toliau – PMI) 23 straipsnio 1 dalyje, t. y. profesinio mokymo diplomą, kuris išduodamas asmeniui, gavusiam jo įgytą tai kvalifikacijai reikalingų kompetencijų teigiamą įvertinimą; ir pažymėjimą, kuris išduodamas asmeniui, baigusiam profesinio mokymo programos modulį, neformaliojo profesinio mokymo programą ir įvertinus dalies atitinkamos kvalifikacijos neformaliojo būdu įgytas kompetencijas. Atsakovė iš pateikto reglamentavimo daro išvadą, kad asmens įgytą kvalifikaciją (arba kvalifikacijai reikalingų kompetencijų įgijimą) patvirtinantis dokumentas yra profesinio mokymo diplomą, o tam tikras įgytas kompetencijas patvirtinantis dokumentas yra pažymėjimas.

Aiškina, kad įprastai kvalifikacija yra patvirtinama formalios kvalifikacijos įrodymu (diplomu). Pažymi, kad asmuo, kuris įgijo tik kompetenciją, nėra laikomas kvalifikuotu ir įgijusiu kvalifikaciją. Kvalifikuotas asmuo yra toks, kuris yra įgijęs kvalifikaciją. Vardina kvalifikacijos įgijimo būdus: arba asmuo mokėsi formalioje kvalifikaciją suteikiančioje mokymo programoje ir ją baigęs gavo diplomą; arba asmuo per gyvenimą įgytos žinios ir gebėjimai darbinės praktikos,

neformalių mokymų, stažuočių metu buvo pripažintos kompetencijų pripažinimo procedūros būdu ir išduotas kvalifikaciją liudijantis diplomas.

Iš aukščiau paminėtų teisės aktuose įtvirtintų nuostatų dėl kvalifikacijos, atsakovė daro išvadą, kad kvalifikacija yra siejama su atitinkamu išsilavinimu ir yra jo neatsiejama dalis. Kvalifikacija yra grindžiama kompetencijomis, kurias nustato profesinis standartas; asmeniui kvalifikacija (jos dalis) nustatyta tvarka yra suteikiama atitinkamos mokymo įstaigos; turimą (įgytą) kvalifikaciją patvirtina įgyto profesinio mokymo profesinėse mokyklose ar aukštojo mokslo studijas aukštosiose mokyklose įrodantys dokumentai.

Atsakovės teigimu, aukščiau nurodytą aiškinimą patvirtina ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), kuris yra konstatavęs, kad asmuo laikomas įgijusiu kvalifikaciją, kai jis baigė formaliojo profesinio mokymo programą, registruotą valstybės Studijų, mokymo programų ir kvalifikacijų registre; programos baigimas ir kvalifikacijos įgijimas paliudijami tik išdavus profesinio mokymo diplomą, kuriame turi būti įrašas, kad asmuo įgijo atitinkamą kvalifikaciją (žr., pvz., 2021 m. kovo 3 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. eA-2721-602/2021; 2021 m. spalio 6 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. eA-3720-502/2021). Nors nurodytais atvejais ginčo dalykas nebuvo tapatus, tačiau, atsakovės tvirtinimu, šio ginčo kontekste vertinant, koks asmuo laikomas įgijusiu kvalifikaciją, yra aktualus.

Daroma išvada, kad kvalifikacija yra ir turi būti siejama su asmens atitinkamu išsilavinimu, tačiau vertinant asmens turimą kvalifikaciją, reikia vertinti atitiktį steigiamai darbo vietai, o šiuo konkrečiu atveju, įvertinus turimus duomenis akivaizdu, kad pareiškėjo turimas vairuotojo pažymėjimas nėra susijęs su lengvojo automobilio vairuotojo profesine kvalifikacija. Tai, kad pareiškėjas steigia lengvojo automobilio vairuotojo darbo vietą, kuriai nereikalinga kvalifikacija (įgytas išsilavinimas), kaip nustato ŠĮ, ir lengvojo automobilio vairuotojo funkcijų vykdymui pakanka tik vairuotojo pažymėjimo (kompetencijos), kurį pareiškėjas turi, nereiškia, kad už šį vertinimo kriterijų gali būti skiriami balai, kaip už turimą kvalifikaciją (įgytą išsilavinimą). Savo poziciją grindžia ir Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmų 2022 m. balandžio 21 d. sprendime, administracinėje byloje Nr. eI3-1112-283/2022, pateiktais teismo išaiškinimais dėl kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitikimo steigiamai darbo vietai vertinimo.

Atsakovė pažymi, kad ji neprieštaruoja ir sutinka su skunde nurodytu argumentu, jog pareiškėjui turimas vairuotojo pažymėjimas suteikia teisę vairuoti Paraiškoje nurodytą darbo priemonę – lengvąjį automobilį (elektromobilį), tačiau aiškina, kad nurodytos B kategorijos turėjimas nėra kvalifikacija, taip, kaip ją apibrėžia ŠĮ. Tuo pačiu pagal neformaliojo mokymo programų teikėjų vykdomas programas (B kategorijų), matyti, kad baigus tokią mokymo programą, suteikiama tik kompetencija, o ne kvalifikacija.

Atsakovė aiškina, kad šioje situacijoje PVK paraiškos teikėjui pakanka turimo vairuotojo pažymėjimo, t. y. pažymėjime nurodytos B kategorijos, kad jis galėtų vairuoti Paraiškoje nurodytą lengvąjį automobilį (elektromobilį) ir tai, kad vairuojant transporto priemonę, kuriai reikalingas B kategorijos vairuotojo pažymėjimas, vairuotojui nėra taikomas reikalavimas įgyti vairuotojo pradinę profesinę kvalifikaciją (95 kodą). Tačiau akcentuojama, kad šiuo atveju atsakovė nevertina, ar PVK paraiškos teikėjas privalo įgyti vairuotojo profesinę kvalifikaciją, t. y. 95 kodą. Konstatuojama, kad pareiškėjas pagal savo steigiamą darbo vietą apskritai neturi galimybės gauti balų už šį kriterijų, nes už jį gali gauti balus tik tie PVK paraiškų teikėjai, kurie turi kvalifikaciją įgyta tokiu būdu, kaip numato ŠĮ.

Taip pat atsakovė sutinka ir neginčija tos aplinkybės, kad pareiškėjui užtenka turimų žinių atlikti / dirbti darbinės funkcijas steigiamoje darbo vietoje, tačiau akcentuoja, kad norint gauti PVK subsidiją, POS nevertina, ar asmuo apskritai turi tam tikrų žinių ar gebėjimų darbinėms funkcijoms atlikti, o vertina asmens turimos kvalifikacijos (turimo išsilavinimo) atitiktį steigiamai darbo vietai, t. y. daug darbinių funkcijų galima dirbti neturint atitinkamos kvalifikacijos, tačiau tai nereiškia, kad už šį vertinimo kriterijų turi būti skiriami balai. Pažymi, kad ADRPP taikymo aprašo 42 priede kriterijai būtent tam ir nustatyti, kad būtų galima PVK paraiškų teikėjus įvertinti balais, ir konkurso būdu atrinkti tik tas paraiškas, kurios atitinka nustatytus reikalavimus ir surenka reikiamą balų skaičių. Daro prielaidą, kad Pareiškėjai skyrus balus už neva turimą kvalifikaciją, būtų pažeisti kitų

PVK dalyvių interesai, kurie, steigdami tam tikras darbo vietas, pateikė tinkamus kvalifikaciją įrodančius dokumentus, t. y. pagal aukščiau nurodyto teisinio reglamentavimo reikalavimų turinį.

Konstatuoja, kad dėl nurodytų aplinkybių, POS, išnagrinėjęs turimą informaciją, nusprendė, kad pareiškėjas neturi kvalifikacijos, kuri atitinka steigiamą darbo vietą, ir neskyrė balų už aptariamą kriterijų.

Pateikia LVAT praktiką dėl draudimo taikyti išimtis ar išlygas, kai teisės aktų reikalavimai yra imperatyvūs (2016 m. rugsėjo 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1007-822/2016) ir teigia, kad Tarnyba negali taikyti išimties ir skirti pareiškėjui balus už ADRPP taikymo aprašo 42 priede 1 punkte nurodytą vertinimo kriterijų.

Papildomai pažymi, kad paraiškos pateikimas savaime nereiškia, kad ji bus finansuojama.

Taip pat atsakovė pažymi, kad Tarnybos internetiniame puslapyje buvo viešai pateikiama informacija apie PVK atrankas ir reikalavimus teikiamoms paraiškoms, nurodyti visi teisės aktai, kurie reglamentuoja šių paraiškų teikimo tvarką ir jų vertinimo sąlygas, todėl vertina, jog pareiškėjo teisės pateikti teisės aktų reikalavimus atitinkančią Paraišką niekaip nebuvo apribotos ar suvaržytos, priešingai – pareiškėjui buvo sudarytos visos galimybės susipažinti su reikalavimais teikiamoms PVK paraiškoms, tiek Tarnybos internetiniame puslapyje, tiek dalyvaujant PVK konsultacijose.

Be to, atkreipia dėmesį, kad Tarnyba vykdydama ADRPP taikymo aprašo 195 punkte įtvirtintą konsultavimo pareigą, vedė mokymus PVK paraiškų pateikimo klausimais, kuriuose buvo pristatyta PVK priemonė ir reikalavimai asmenims pretenduojantiems į valstybės paramą.

Atsakovė akcentuoja PVK priemonės tikslą – konkurso būdu atrinkti tik tas PVK paraiškas, kurios atitinka nustatytus reikalavimus valstybės paramai gauti. ADRPP taikymo apraše reglamentuoti paraiškų vertinimo etapai tam ir nustatyti, kad būtų galimybė atrinkti tik tas PVK paraiškas, kurios „pereina“ visus šiuos etapus ir yra tinkamos PVK įgyvendinimui.

Apibendrina, kad PVK rėmimas yra konkursas, todėl PVK reglamentuojantys teisės aktai, visiems PVK paraiškų teikėjams turi būti taikomi vienodai. Priešingu atveju, pareiškėjo Paraiškos vertinimas, taip, kaip jis supranta, pagal pareiškėjo įsivaizduojamą teisės aktų taikymo metodiką, paneigtų PVK konkurso nustatytas taisykles ir nebūtų sąžiningas kitų PVK paraiškų teikėjų atžvilgiu.

Pasisakydama dėl Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo, pažymi, kad Tarnyba, priimdama Sprendimą, vadovavosi aukščiau išdėstytu teisiniu reglamentavimu bei Priemonių taikymo aprašo 202.1 papunkčiu. Tarnyba įvykdė visus administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus, Tarnyba, nagrinėdama Paraišką, vadovavosi visais PVK priemonę reglamentuojančiais teisės aktų reikalavimais, kurie reglamentuoja šių paraiškų teikimo tvarką ir jų vertinimo sąlygas ir išsamiai išnagrinėjo visas jo priėmimui reikšmingas aplinkybes. Vien ta aplinkybė, kad pareiškėjo atžvilgiu buvo priimtas ne toks sprendimas, kurio tikėjosi pareiškėjas, nesudaro pagrindo teigti, kad Paraiška buvo išnagrinėta netinkamai.

Sprendime Tarnyba aiškiai ir tiksliai nurodė Paraiškos atmetimo teisinį pagrindą, Paraiškos atmetimo faktines aplinkybes, priežastis, Sprendimo apskundimo tvarką, prie Sprendimo pridėti visi reikiami priedai, susiję su Sprendimo priėmimu.

Kaip galima suprasti iš atsiliepimo, atsakovės nuomone, ADRPP taikymo aprašo 42 priedas (Sprendimo priedas) ir Sprendimas šiuo atveju turėtų būti vertinami kartu. Pateikia LVAT jurisprudenciją dėl galimybės viešojo administravimo subjektui individualaus administracinio akto pagrindimą ir argumentaciją dėstyti keliuose dokumentuose (2016 m. kovo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-502-146/2016; 2009 m. balandžio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-426/2009, 2011 m. gegužės 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-1411/2011), taip pat dėl reikalavimų individualiam administraciniam aktui.

Apibendrindama atsakovė tvirtina, kad skundžiamas Sprendimas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies nuostatas, yra teisėtas ir pagrįstas, priimtas vadovaujantis teisės aktų nuostatomis ir išsamiai išnagrinėjus visas jo priėmimui reikšmingas aplinkybes, todėl nėra teisinio pagrindo jo naikinti, tuo pačiu nėra teisinio pagrindo įpareigoti atsakovę pareiškėjo Paraišką vertinti iš naujo pagal ADRPP taikymo aprašo 42 priedą, t. y. skirti balus pagal ADRPP taikymo aprašo 42 priedo pirmąjį vertinimo kriterijų.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (minėta, toliau – atsakovė) Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 1-ojo skyriaus (minėta, toliau – POS) 2025 m. balandžio 9 d. rašto Nr. SD-1950 „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (minėta, toliau – Sprendimas) teisėtumo.

Iš į bylą pateiktų dokumentų nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. vasario 3 d. atsakovei pateikė Paramos verslui kurti paraišką subsidijai gauti Nr. PAK(19.2)-269 (minėta, toliau – Paraiška) su priedais, siekdamas gauti [duomenys neskelbtini] Eur subsidiją lengvojo automobilio vairuotojo (LPK kodas 832203) veiklai vykdyti/reikiamoms investicijoms (darbo priemonėms) įsigyti. Planavo įsisteigti sau smulkių siuntų kurjerio darbo vietą.

Atsakovė ginčijamu Sprendimu, vadovaudamasi Užimtumo rėmimo aprašo 64 punktu, ADRPP taikymo aprašo 202.1 papunkčiu, Paraišką atmetė, kadangi ji nesurinko 35 balų. Sprendime nurodyta, kad iš viso Paraiška surinko 25 balus. Pagal šioje byloje ginčijamą kriterijų Nr. 1 „Paraiškos teikėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitiktis steigiamai darbo vietai“ (toliau – Kriterijus Nr. 1) skirta 0 balų. Prie Sprendimo pridėtas priedas „Paramos verslui kurti paraiškos kokybės vertinimas pagal nustatytus kriterijus“ (minėta, toliau – Sprendimo priedas), kuriame nurodyti balų skyrimo motyvai pagal kiekvieną vertinimo kriterijų.

Atsakovė Kriterijaus Nr. 1 įvertinimą 0 balų argumentavo tuo, jog pareiškėjo turima kvalifikacija niekaip nesusijusi su steigiamą darbo vieta ir norima įsigyti darbo priemone – elektromobiliu, taip pat kad suteikta kvalifikacija (95 kodas) nėra tinkama, kadangi ši kvalifikacija privaloma vairuojant atitinkamos kategorijos sunkiasvores mašinas.

Nesutikdamas su skundžiamu Sprendimu dalyje dėl Kriterijaus Nr. 1 vertinimo, pareiškėjas skundu kreipėsi į Komisiją, laikydamasis pozicijos, kad jis steigiamai darbo vietai turi įgijęs reikiamą kvalifikaciją, o atsakovė minėtą kvalifikaciją nepagrįstai vertina tik kaip turimas kompetencijas.

Visų pirma pažymėtina, kad LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, jog nėra nustatyta, keliuose rašytiniuose dokumentuose turi būti išdėstytas individualaus administracinio akto pagrindimas (jo turinys) ir pats sprendimas dėl nustatytų ar suteiktų teisių, t. y. nereikalaujama, kad individualus administracinis aktas būtų surašytas vientisame dokumente. Papildomos dokumentacijos buvimas lemia, kad ginčijamas sprendimas yra grindžiamas objektyviais duomenimis, kurie yra sudėtinė ginčijamo sprendimo dalis. LVAT yra konstatavęs, kad „administracinio akto pagrindimas nustatytais faktais ir teisės normomis nebūtinai privalo būti nurodytas pačiame akte, tačiau gali atsispindėti iš kitų su administracinio akto priėmimu susijusių dokumentų“ (LVAT 2004 m. lapkričio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A3-750/2004, 2005m. kovo 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-203/2005).

Kaip nustatyta ADRPP taikymo apraše, pareiškėjas apie Paraiškos atmetimo priežastis buvo informuotas skundžiamu Sprendimu, nurodant faktinius ir teisinius pagrindus, kartu pateikiant užpildytą ADRPP taikymo aprašo 42 priedą, kuris laikytinas Sprendimo sudėtinė dalimi.

Ginčo teisiniams santykiams aktualios Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo (minėta, Užimtumo įstatymas), Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo (minėta, ŠĮ), Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo (minėta, PMI), Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo (minėta, MSI), Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo, patvirtintas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. A1-348 „Dėl Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ (minėta, Užimtumo rėmimo aprašas), Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo, patvirtintas Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (minėta, ADRPP taikymo aprašas, aktualiai redakcija nuo 2025 m. kovo 29 d.), Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (minėta, VAĮ) nuostatos.

Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamu ginčo atveju pareiškėjas skunde Komisijai dėsto nesutikimo motyvus tik dėl Kriterijaus Nr. 1 vertinimo atsakovės Sprendime, Komisija toliau

pasisakys tik dėl skundžiamo Sprendimo teisėtumo minėto ginčijamo Kriterijaus Nr. 1 vertinimo aspektu.

Pagrindines užimtumo formas ir jų sistemą, darbo ieškančių asmenų užimtumo rėmimo sistemos teisinius pagrindus, jos tikslą, uždavinius, užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių subjektų funkcijas, darbo rinkos paslaugų teikimo ir užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo organizavimą ir finansavimą, atsakomybę už nelegalų darbą, užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus, nedeklaruotą darbą ir nedeklaruotą savarankišką veiklą nustato Užimtumo įstatymas (1 straipsnis).

Pagal Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 1 dalį, darbo vietoms steigti ar pritaikyti teikiama ši parama: darbo vietų pritaikymo subsidijavimas (1 punktas); vietinių užimtumo iniciatyvų projektų įgyvendinimas (2 punktas); parama verslui kurti (3 punktas). Paramos verslui kurti bendrosios sąlygos pateikiamos Įstatymo 47 straipsnyje.

Užimtumo rėmimo aprašas nustato aktyvios darbo rinkos politikos priemonių skyrimo atitinkamai darbo ieškančių asmenų grupei prioritetus, kompleksiško Priemonių taikymo, Priemonių įgyvendinimo sąlygas ir tvarką, lėšų profesiniam mokymui ir neformaliajam suaugusiųjų švietimui nustatymo, skyrimo ir panaudojimo kontrolės tvarką, profesinio mokymo, neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimo, neformaliojo suaugusiųjų švietimo ir aukštą pridėtinę vertę kuriančių kvalifikacijų ir kompetencijų įgijimo dokumentų formas.

Vadovaujantis Užimtumo rėmimo aprašo 53 punktu ir jo papunkčiais, asmuo, siekiantis gauti paramą verslui kurti, per 30 dienų nuo informacijos apie paramos verslui kurti paraiškų atranką paskelbimo Tarnybos interneto svetainėje dienos per Elektroninius valdžios vartus pateikia Tarnybos direktoriaus nustatytos formos PVK paraišką ir dokumentų, pagrindžiančių lėšų darbo vietoms steigti poreikį (patalpų, valdomų turto valdymo teise, remonto darbų, darbo vietos įrengimo projektų ir jų sąmatų, steigiamai darbo vietai reikalingų darbo priemonių poreikio pagrindimo pagal darbo pobūdį (technologinio darbo proceso aprašymo ir kt.), steigiamoje darbo vietoje numatytų vykdyti pareigų aprašymo); ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų įsigyti darbo priemonių ir (ar) ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų remonto darbų patalpose, reikalingose darbo vietoms įrengti (jeigu remontui prašoma subsidija); ir kt.

Pagal Užimtumo rėmimo aprašo 59.1 papunktį, Tarnyba, Tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraišką: jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų (59.1 papunktis).

Pagal Užimtumo rėmimo aprašo 64 punktą, PVK komisijos PVK paraišką vertina pagal Tarnybos direktoriaus patvirtintus PVK paraiškų vertinimo kriterijus, skirdamos balų. Jeigu PVK paraiška įvertinta mažiau nei 35 balais, ji atmetama. Jeigu PVK paraiška įvertinta 35 ir daugiau balų, Tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka organizuojamas PVK paraiškos gynimas. <...>.

ADRPP taikymo aprašas nustato aktyvios darbo rinkos politikos priemonių įgyvendinimo sąlygas ir tvarką.

Pagal ADRPP taikymo aprašo 201 punktą, POS PVK paraišką išnagrinėja ir įvertina pagal paraiškos teikėjo ir PVK paraiškų atitikties Užimtumo rėmimo priemonių apraše numatytiems reikalavimams vertinimo formą (ADRPP taikymo aprašo 41 priedas). PVK paraiškos atitikties Užimtumo rėmimo priemonių aprašo reikalavimams nustatoma PVK paraiškos pateikimo dienai: nustačius PVK paraiškos neatitiktį vertinant kritinius šio Aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus, POS vedėjo sprendimu PVK paraiška atmetama, o apie priimtą sprendimą atmesti PVK paraišką, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo raštu (elektroninėmis ryšio priemonėmis) informuojamas kiekvienas PVK paraiškos teikėjas atskirai, pateikiant POS vedėjo sprendimo kopiją, jame nurodant aiškias ir išsamias PVK paraiškos atmetimo priežastis, teisinius pagrindus ir apskundimo tvarką (201.1 papunktis).

Pagal ADRPP taikymo aprašo 202 punktą, PVK paraišką, atitinkančias Aprašo 41 priede nustatytus atitikties vertinimo kriterijus, vertina POS pagal PVK paraiškų kokybės nustatytus vertinimo kriterijus (Aprašo 42 priedas). PVK paraišką įvertinus mažiau nei 35 balais, POS vedėjo

sprendimu PVK paraiška atmetama, o apie priimtą sprendimą atmesti PVK paraišką per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo raštu (elektroninėmis ryšio priemonėmis) informuojamas kiekvienas paraiškos teikėjas atskirai, pateikiant sprendimo kopiją, jame nurodant aiškias ir išsamias PVK paraiškos atmetimo priežastis, teisinius pagrindus ir apskundimo tvarką, kartu pateikiant užpildytą Aprašo 42 priedo kopiją (202.1 papunktis).

Dėl vertinimo kriterijaus Nr. 1 „Paraiškos teikėjo turimos kvalifikacijos (įgyto išsilavinimo) atitiktis steigiamai darbo vietai“

Kaip matyti iš skundžiamo Sprendimo, jame nurodyta, kad prie Paraiškos pridėtas B, B1, C, C1, CE, C1E kategorijos vairuotojo pažymėjimas ir UAB „ARV-Auto“ 2013 m. rugpjūčio 20 d. kvalifikacijos pažymėjimas apie pabaigtą Motorinių transporto priemonių kroviniams vežti vairuotojų profesinio mokymo programą bei tos pačios datos kvalifikacijos pažymėjimas apie suteiktą vairuotojo pradinę profesinę kvalifikaciją vežti krovninius komerciniais tikslais ir daro išvadą, kad pareiškėjo turima kvalifikacija – motorinių transporto priemonių kroviniams vežti (C, C1, CE, C1E kategorijos) yra taikoma krovinių vežimo srityje valdyti sunkiasvores transporto priemonės. Atsakovė Sprendime taip pat pažymėjo pareiškėjui, kad jis steigia lengvojo automobilio vairuotojo darbo vietą ir norima įsigyti darbo priemonė yra lengvasis automobilis (elektromobilis), todėl turima kvalifikacija niekaip nėra susijusi su steigiamą darbo vieta ir norima įsigyti darbo priemone – elektromobiliu ir nėra tinkama, kadangi ši kvalifikacija privaloma vairuojant atitinkamos kategorijos sunkiasvores mašinas. Iš nurodyto Komisija daro išvadą, kad atsakovė pripažino pareiškėjo turimus UAB „ARV-Auto“ išduotus kvalifikacijos pažymėjimus kaip kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus ir atitinkamai pripažino pareiškėją apskritai turint kvalifikaciją, tik aukštesnio lygio, t. y. kroviniams vežti sunkiasvorėmis mašinomis, nei reikalinga pagal pareiškėjo pateiktą Paraišką.

Vis dėlto, Komisija pastebi, kad į bylą pateiktame atsiliepime atsakovė jau dėsto kitą – priešingą Sprendime nurodytajai poziciją ir, vadovaudamasi ŠĮ 2 straipsnio 4 dalies, 7 dalies, 8 dalies, 39 straipsnio 3 dalies, 39¹ straipsnio 11 dalies, MSĮ 58 straipsnio 1 dalies, 4 dalies bei PMĮ 23 straipsnio 1 dalies nuostatomis, teigia, kad asmens įgytą kvalifikaciją (arba kvalifikacijai reikalingų kompetencijų įgijimą) patvirtinantis dokumentas yra profesinio mokymo diplomas, o tam tikras įgytas kompetencijas patvirtinantis dokumentas yra pažymėjimas, bei konstatuoja, kad pareiškėjas pagal savo steigiamą darbo vietą apskritai neturi galimybės gauti balų už šį kriterijų, nes už jį gali gauti balus tik tie PVK paraiškų teikėjai, kurie turi kvalifikaciją įgyta tokiu būdu, kaip numato ŠĮ.

Pažymėtina, kad LVAT praktikoje išaiškinta, jog kilus administraciniam ginčui dėl individualaus administracinio akto, jį priėmęs subjektas ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijoje ir (ar) teisme negali nurodyti priimto akto motyvų (jei aktas buvo be motyvų), papildyti ar pakeisti akte nurodytus motyvus (pvz., LVAT 2014 m. gruodžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-602-1536/2014, 2016 m. vasario 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-313-146/2016, 2022 m. gegužės 4 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-261-502/2022). Dokumentai, kurie surašomi vėliau negu priimamas atitinkamas administracinis aktas, negali būti vertinami kaip to administracinio akto motyvai. (LVAT 2017 m. balandžio 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-476-556/2017).

Vadovaujantis aptartu LVAT išaiškinimu, atsakovės atsiliepime pateikti argumentai, kurie nebuvo nurodyti skundžiamo Sprendimo priėmimo metu, negali būti vertinami kaip Sprendimo motyvai. Atkreiptinas dėmesys, jog atsiliepime nurodant papildomus motyvus, kuriais nebuvo remtasi Sprendimo priėmimo metu, apribojamos pareiškėjo galimybės tinkamai įgyvendinti teisę į gynybą, siekiant nuginčyti skundžiamą Sprendimą.

LVAT savo praktikoje akcentuoja, kad individualaus administracinio akto motyvų nenurodymas pačiame akte ir jų papildymas ginčą nagrinėjant teisme iš principo nėra toleruotini, kadangi kliudo suinteresuotam asmeniui pasirinkti būdus bei priemones dėl savo teisių ar interesų gynimo, o galbūt apskritai sutikti ir pripažinti pagrįstu viešojo administravimo sistemos subjekto kad ir neigiamą atsakymą. Komisijos vertinimu, aplinkybė, kad atsiliepime atsakovė pateikė daugiau ir naujų argumentų dėl pareiškėjo neatitikimo Kriterijui Nr. 1, nei buvo nurodžiusi skundžiamame Sprendime, ne tik nepatvirtina Sprendimo išsamumo, bet priešingai – leidžia konstatuoti, kad

Sprendimas nepakankamai tikslus, išsamus ir objektyvus. Apibendrinant išdėstytas aplinkybes Komisija konstatuoja, kad toks atsakovės pozicijų, išdėstytų Sprendime ir atsiliepime, nenuoseklumas, prieštaravimas neleidžia laikyti skundžiamo Sprendimo tinkamai motyvuotu bei konsekvencialiai teisėtu, validžiu ir paliktinu galioti.

Akcentuotina, kad viešojo administravimo subjektai, pagal kompetenciją nagrinėdami suinteresuotų asmenų prašymus ar skundus, turi atsizvelgti į suinteresuotų asmenų lūkesčius, jų teisėtus interesus ir priimti tokį administracinį aktą, kad neliktų neatsakytų klausimų, nebūtų palikta neaiškumų, darančių susiklosčiusią situaciją iki galo neišspręstą arba tampančiu teisinio ginčo tarp šalių šaltiniu ir todėl reikalaujančiu papildomo, pakartotinio, kaip šiuo atveju, ikiteisminius administracinius ginčus nagrinėjančios institucijos įsikišimo. Formaliai ir biurokратиškai vykdomos viešojo administravimo funkcijos nesiderina su gero administravimo principu (pvz. LVAT 2015 m. birželio 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2150-492/2015).

LVAT savo jurisprudencijoje yra ne kartą konstatavęs tai, kad sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas, o individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. <...> Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio (ankstesnė VAI 10 straipsnio redakcija) 1 dalimi iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjančią tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (žr., pvz., LVAT 2008-11-19 nutartį administracinėje byloje Nr. A556-1898/2008, 2008-12-19 nutartį administracinėje byloje Nr. A756-2036/2008, 2012-03-22 nutartį administracinėje byloje Nr. A502 -212/2012 ir kt.). Viešojo administravimo subjekto nemotyvuotas sprendimas esminiai pažeidžia asmens teisę žinoti jo teises ir pareigas įtakojančias faktines aplinkybes ir naudotis teise į gynybą, o taip pat apsunkina teismo funkcijos patikrinti skundžiamo sprendimo teisėtumą įgyvendinimą (žr., pvz., 2006 m. vasario 15 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴-786/2006).

Komisija toliau pažymi, kad jei atsakovė, priimdama skundžiamą Sprendimą, laikė, kad pareiškėjas turi kvalifikaciją motorinių transporto priemonių kroviniams vežti (C, C1, CE, C1E kategorijos), tuomet, vadovaujantis SEAKĮ 2 straipsnio 36 dalyje pateiktu motorinės transporto priemonės apibrėžimu, t. y. kad motorinė transporto priemonė apima tiek lengvasias, tiek sunkiasvores transporto priemones, taip pat SEAKĮ 2 straipsnio 74 dalyje pateiktu transporto priemonės apibrėžimu, kad transporto priemonė – priemonė žmonėms ir (arba) kroviniams, taip pat ant jos sumontuotai stacionariai įrangai vežti, neaišku, kodėl atsakovė pareiškėjo turimą kvalifikaciją laikė netinkama steigiamai darbo vietai – pervežimo paslaugoms motorine transporto priemone teikti. Šiuo atveju Komisija pritaria pareiškėjo skunde išdėstytai ir Komisijos posėdžio metu atkartotai pozicijai, kad jo įgyta kvalifikacija, suteikianti teisę vežti krovinius vairuojant C, C1, CE, C1E kategorijos transporto priemones, *in corpore* (lot. *visi, visi drauge*) apima ir žemesnes kategorijas, tokias kaip B1, B, BE, taigi, apima ir teisę bei gebėjimus vežti krovinius ir B kategorijos transporto priemone. Tokią išvadą pagrindžia ir SEAKĮ 23 straipsnio 4 dalies 5 punktas, kuriame nurodyta, kad teisė vairuoti šioje dalyje nurodytų kategorijų transporto priemones įgyjama (egzaminai laikomi) laikantis šių sąlygų: 1) teisė vairuoti C1, C, D1, D ir T kategorijų transporto priemones suteikiama tik vairuotojams, jau turintiems teisę vairuoti B kategorijos transporto priemones; 2) teisė vairuoti BE, C1E, CE, D1E ir DE kategorijų transporto priemones suteikiama tik vairuotojams, jau turintiems teisę vairuoti atitinkamai B, C1, C, D1 ir D kategorijų transporto priemones. Taigi, sutiktina ir su pareiškėjo teiginiu, kad neturint teisės ir gebėjimų vairuoti B kategorijos transporto priemones, būtų negalima įgyti kvalifikacijos, kuri patvirtinta pareiškėjui išduotu UAB „ARV-AUTO“ 2013 m. rugpjūčio 20 d. pažymėjimu, prie kurio pridėtame kompetencijų įvertinimo pažymėjime yra išvardintos pareiškėjo įgytos kompetencijos, kurios yra susietos ne išimtinai su tam tikrų kategorijų transporto priemonėmis (pvz., C1, C ar kt. kategorijų), bet bendrai įgyjamos transporto priemonių

eksploatavimui ir (ar) krovinių vežimui, nepaisant to, kokios kategorijos transporto priemonė vairuojama. Minėtos aplinkybės suponuoja išvadą, kad pareiškėjo įgyta kvalifikacija, kurią atsakovė Sprendime pripažino pareiškėją turint, yra tinkama ir siuntų vežimui B kategorijos transporto priemone ir yra neabejotinai susijusi su steigiamą darbo vieta.

Komisija pritaria pareiškėjo argumentams, kad atsakovė nepagrįstai siaurai vertina pareiškėjo pateiktus kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus ir nepagrįstai laiko, kad pareiškėjo turima kvalifikacija niekaip nėra susijusi su steigiamą darbo vieta ir norima įsigyti darbo priemone, nors, kaip teigia pareiškėjas, tiek steigiamą darbo vieta, tiek įgyta kvalifikacija „yra apie tą patį“ – krovinių/siuntų vežimą motorinėmis transporto priemonėmis. Tai, kad pareiškėjas turi aukštesnę kvalifikaciją ir be B kategorijos transporto priemonių gali krovinius/siuntas vežti C, C1, CE, C1E kategorijų transporto priemonėmis, negali būti laikoma netinkama kvalifikacija ir (ar) nesusijusia su steigiamą darbo vieta.

Esant aptartoms aplinkybėms, Komisija konstatuoja, kad skundžiamas Sprendimas dėl nepakankamo ir neaiškaus motyvų išdėstymo laikytinas neatitinkančiu VAI 10 straipsnyje nustatytų administraciniam aktui keliamų reikalavimų, dėl to naikintinas, o atsakovė įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjo Paraišką ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. Y. skundą tenkinti – panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 1-ojo skyriaus 2025 m. balandžio 9 d. raštą Nr. SD-1950 „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ ir įpareigoti Užimtumo tarnybą prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos per 20 darbo dienų nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos atlikti pakartotinį pareiškėjo paraiškos Nr. PAK(19.2)-269 įvertinimą ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė